

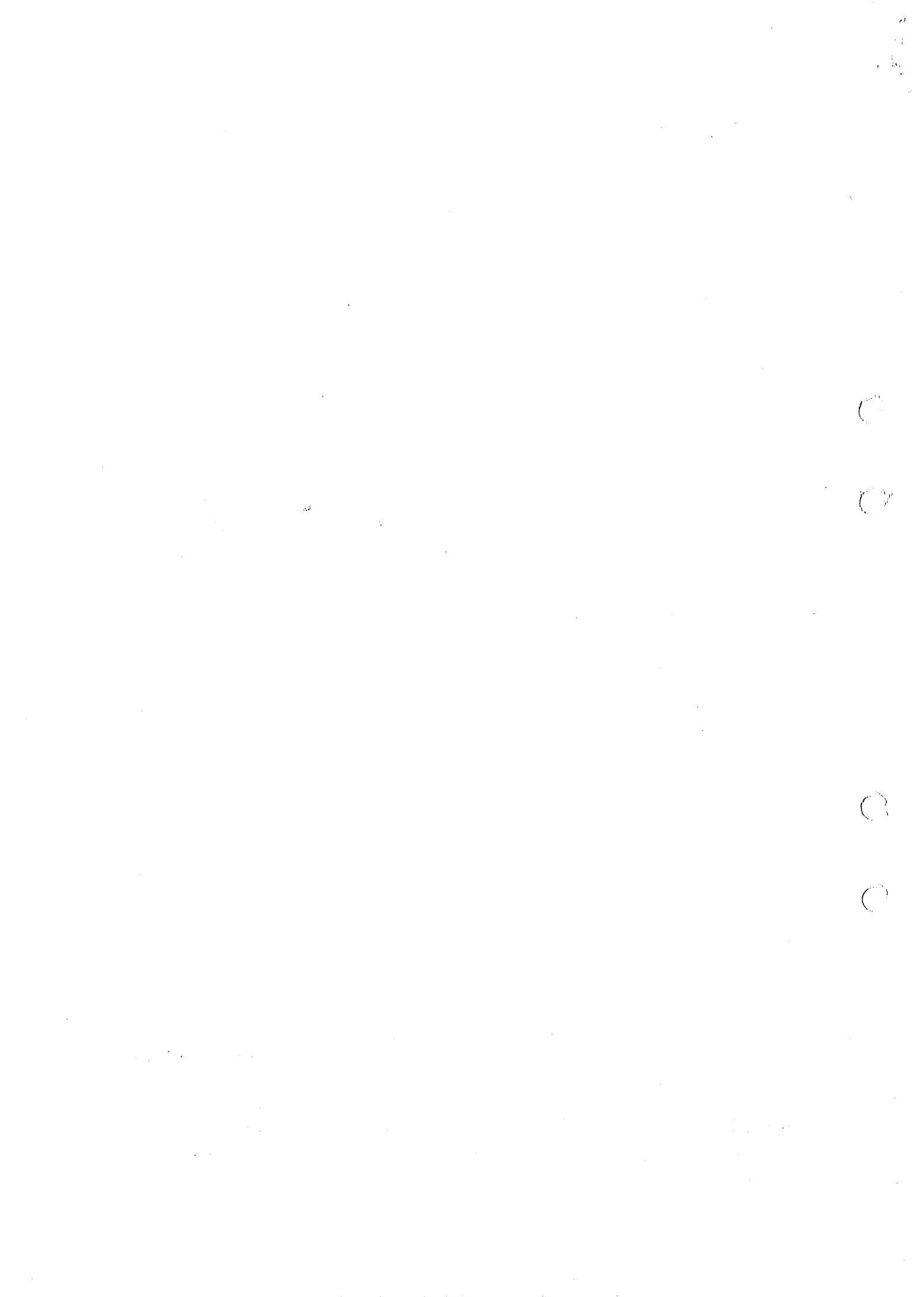

Svenska Golfförbundet

”Öppnare Golf”

- försök till konsekvensbeskrivning

Lage Engebo
handläggare
föreningservice och juridik

”Öppnare Golf” - försök till konsekvensbeskrivning

1. Uppdraget

1.1 Bakgrund

Vid FS sammanträde den 12 december 1994 presenterade Lars Granberg en ”arbetsmodell för avskaffande av greenfeerekommendationen samt skiljande av medlemskap och spelrätt i GK”. Frågan bordlades för att återigen diskuteras på FS januarisammanträde 1995.

Förbundsstyrelsen beslutade den 20 januari 1995 att uppdra åt KK att till GDF-konferensen i september göra en konsekvensbeskrivning rörande Lars Granbergs förslag om

”öppnare golf avseende slopande av greenfeeöverenskommelsen och borttagande av obligatoriet för GK att ha tillgång till golfbaneanläggning för att beviljas inträde i SGF samt anslutningsformer för A 2-or. GDF:s synpunkter bör därvid inhämtas.”

I anslutning till FM 95 beslutade FS att slå samman Klubbservicekommittén och Utbildningskommittén till en Utvecklings- och Utbildningskommitté.

Detta försök till konsekvensbeskrivning har, på grund av tidsbrist och stor arbetsbelastning i den nya kommittén (UutbK), ännu inte förankrats i kommittén innebärande att undertecknad har påtagit sig uppdraget att agera *enmansutredare*.

1.2 Innehåll

Lars Granberg anför i sin skrivelse till FS:

”- att det finns två åsikter om greenfeerekommendationen bland ledarna i GOLF Sverige. En grupp hävdar att rekommendationen redan är satt ur spel och att det enda som återstår är att upphäva samband mellan medlemskap i golfklubb och spelrätt på klubbens bana. En annan grupp hävdar att greenfeerekommendationen är det nödvändiga kitt som måste finnas mellan golfklubbarna och till det kopplat ett krav på medlemskap i golfklubb för gästspel på annan bana. Den senare gruppen hävdar också att om greenfee-

rekommendationen tas bort så kommer ett stort antal golfklubbar att stå på öronen. Detta beroende på att många golfspelare skulle välja att vara klubblösa i framtiden och samtidigt utöva sitt golfspel mot greenfeebetaling.

Enligt Granbergs mening måste GOLF Sverige öppnas upp genom två samtidigt genomförda åtgärder nämligen:

- avskaffande av sambandet medlemskap - spelrätt.
- avskaffande av den "obligatoriska greenfeerekommendationen".

Åtgärderna måste dock, enligt Granberg, ske på ett sätt som hela GOLF Sverige kan ställa upp på utan oro om konkurs eller medlemsavtappning.

Därför föreslår Lars Granberg följande åtgärds paket.

- Steg 1; 1995* Kartläggning av de klubbar som fortfarande har inskrivet ett samband mellan medlemskap och spelrätt på klubbens egna eller arrenderade bana.
Ändring av SGF:s stadgar avseende krav för medlemskap i SGF.
- Steg 2; 1996* Förbunds mötet beslutar om en uppsägning av greenfeerekommendationen från och med säsongen 2000.
Förbunds mötet rekommenderar vidare berörda klubbar att senast 1997 besluta om en ändring av stadgarna från och med 1 januari 2000 avseende klubbens rättigheter och skyldigheter vid medlems utträde ur klubben.
- Steg 3; 1997* I syfte att stödja "riskklubbar" uppdrar Förbunds mötet slutligen åt FS att inför säsongen 1998 påbörja en treårig medlemsrekryteringskampanj med frivilligt deltagande av klubbarna.
- Steg 4; 2000* Förbunds mötet år 2000 bekräftar beslutet om upphävande av greenfeerekommendationen från och med säsongen 2000.

Som skäl för det, enligt Granberg, låga tempot anges att grundidén är att säkerställa ett sammanhållet GOLF Sverige även efter ett formellt avskaffande av greenfeerekommendationen och sambandet medlemskap – spelrätt.

Granberg gör slutligen bedömningen "att vi dessutom runt sekelskiftet kommer att ha ett underskott på golfbanor enligt regeln att det tar sex år från ax till limpa för nya golfbaneprojekt. Detta kommer att underlätta ett genomförande enligt ovan."

2. Greenfeeöverenskommelsen

Vid Förbundsmötet 1990 presenterades utredningen "Golf Sverige år 2000", som bland annat innehöll förslag till en greenfeeöverenskommelse. Överenskommelsen, vilken fastställdes av FM, bygger på en rekommendation och inte ett bindande avtal och innehåller en grundidé med innebörden: "*Om jag får spela på din bana får du spela på min!*"

Överenskommelsen innehåller två grundförutsättningar, för det första ett krav på ömsesidighet avseende tillgång till anläggning och för det andra ett krav på den enskilde spelarens kompetens som förutsättning för spel på främmande anläggningar.

Vidare slog överenskommelsen fast att varje GK eller anläggningsägare äger rätt att, med utgångspunkt från lokala förutsättningar, göra vissa begränsningar vad gäller bantillgänglighet för gästade spelare samt att ställa krav på gästernas spelkompetens.

Vad beträffar bantillgänglighet betonades vikten av att GK och anläggningsägare, vid bedömning av begränsningsåtgärder, seriöst måste beakta den grund som greenfeeöverenskommelsen bygger på, nämligen *ömsesidigheten*.

3. Framtidsstudieutredningen

3.1 Bakgrund

Vid Förbundsmötet 1992 tillsattes en Framtidsgrupp bestående av representanter för FS, GDF och GK för att belysa frågor kring:

- behov av och efterfrågan på golfspel
- organisatoriska former för golfspel, klubbar och övergripande organ
- ekonomi för golfspelet
- fysisk lokalisering av golfanläggningar
- typ av golfanläggningar
- miljöaspekter mm
- folkhälsorollen

Målsättningen med utredningen var att ta fram underlag för SGF:s nya övergripande mål för tiden fram till år 2000.

Utredningen överlämnade i januari 1993 sitt första förslag till FS.

På FM 93 presenterades utredningens förslag. FM:s uppfattning var att Framtidsutredningen skulle sändas på remiss till GDF och GK. För att underlätta remissarbetet togs

en studieplan fram, som tillsammans med utredningsmaterialet skickades ut på remiss i juni 1993.

I november 1993 hade 15 GDF, 40 GK och 2 samarbetsorganisationer avlämnat sina remissvar.

I december 1993 sammanställdes inkomna svar varefter utredningsgruppen den 15 januari 1994 avlämnade sin slutrapport till FS att föreläggas 1994 års FM för beslut.

FM-94 behandlade Framtidsutredningens slutrapport i direkt anslutning till frågan om nya mål för SGF. Förbundsmötet beslutade att godkänna framtidsutredningens rapport som ett allmänt handlingsprogram för SGF.

3.2 Remissyttranden

15 Golfdistriktsförbund av 21 inkom med yttranden över utredningens förslag. Från golfklubbarna inkom 40 yttranden. Därutöver yttrade sig SGA och FSGA.

Någon uttrycklig fråga kring Framtidsutredningens huvudförslag, *skiljande av medlemskap och spelrätt*, ställdes aldrig till remissinstanserna. I stället delades denna fråga upp i två delar, en fråga huruvida GK-medlemskap skulle vara obligatoriskt och en annan hur en golfanläggning bör finansieras. Något samlat svar på huvudfrågan erhöles därför inte.

Inte heller beträffande *greenfeeöverenskommelsens eventuella avskaffande* ställdes någon direkt fråga. Några av remissvaren innehöll dock, under andra rubriker, synpunkter vilka talade för att greenfeeöverenskommelsen bör finnas kvar i nuvarande form.

På utredningens organisationsfrågor, där frågan *om medlemskap i golfklubb skall vara obligatoriskt* ingick, svarade 42 av remissinstanserna. Av dessa svarade 31 (74%) att medlemskap i GK skall vara obligatoriskt medan 4 (9%) svarade att man mycket väl kunde tänka sig en situation där rätten att spela golf inte nödvändigtvis var kopplat till GK-medlemskap. Övriga 7 (17%) svarade inte på frågan.

På utredningens ekonomifrågor, där frågan *om enligt vilka principer en golfanläggning bör finansieras* ingick, svarade 38 av instanserna. 20 (53%) av dessa förespråkade en större frihet vid val av finansieringsform medan 6 (16%) menade att systemet med medlemslån skulle bibehållas. Övriga 12 (31%) svarade inte på frågan.

3.3 Utredningens innehåll, slutsats och förslag

Efter att remissvaren analyserats konstaterade utredningen att *"Golfsvrige inte anser att några strategiska förändringar är nödvändiga"*.

Vad avser de frågor Lars Granberg berör i sitt förslag sades följande:

- ”Golfspelarens tillhörighet till en golfklubb är viktig ur många aspekter, inte minst för att det skapar sammanhållning och identitet. Medlemskap skall vara obligatoriskt för att kunna tävla, dvs erhålla handicap.”
- ”GK-medlemskapet i GDF och SGF skall eftersträvas och i princip vara obligatoriskt. Större flexibilitet för medlemskap är dock önskvärt, med bl a förenkling av stadgarna för GK.”
- ”Klubbarnas sätt att finansiera verksamheten måste ske utifrån lokala förutsättningar och med ökande grad av flexibilitet, där ex vis systemet med kapitalinsatser bör ses över till förmån för andra lösningar.”
- ”Åtskillnaden av spelrätt och medlemskap i golfklubb kan vara bra, men får inte vara obligatorisk.”
- ”Spelmöjligheten på annan anläggning bör bygga på spelkompetens snarare än organisationstillhörighet och avgöras av den enskilda anläggningen.”

Framtidsgruppens slutsats efter remissbehandlingen av de förslag som förts fram i utredningen är att Golf Sverige inte önskar någon dramatisk förändring av den nuvarande organisationen i det korta perspektivet.

Inte heller sett i ett längre tidsperspektiv finns det idag anledning att vidtaga större omstruktureringar eller andra åtgärder.

Däremot, menar utredarna, är det ”nödvändigt att se till att vi inom det nuvarande Golf Sverige, medlemmar, GK, GDF och SGF centralt, har den flexibilitet och framsynhet, som gör att vi kan hantera eventuella problem och skapa möjligheter för positiv utveckling.”

Framtidsutredningen sammanfattas på följande sätt:

- ”Golf Sveriges framtid skall bygga på följande tre kompletterande och sammellan konkurrerande nyckelord

Sammanhållning - Flexibilitet - Dynamik

Med detta menas att framtiden skall byggas på ett Golf Sverige som

- är sammanhållet inom organisationen Svenska Golfbundet
- tillåter olikheter i olika dimensioner utifrån behov och förutsättningar
- ger utrymme för en dynamisk utveckling baserad på engagemang, kunskap och kreativitet.”

Vad gäller nyckelordet *Sammanhållning* sägs att:

- * För medlemskap i SGF krävs endast sammanslutning/företag/organisation som accepterar mycket begränsade stadgar.
- * Som medlem äger man rätt att utnyttja hcp-systemet, att delta i tävlingsverksamhet och tillgång till all slags central/distriktsservice.
- * Allt annat är frivilligt, såsom disposition av egen bana, deltagande i greenfeeutbytet och deltagande i tävlingsverksamhet.
- * Fri etableringsrätt skall gälla.

Vid en jämförelse mellan utredningens *förslag* och dess *slutsats och analys av remissvar* noteras en markant diskrepans. Framtidsgruppens slutsats efter remissbehandlingen av de förslag som förts fram är att Golf Sverige inte önskar någon dramatisk förändring av den nuvarande ordningen, varken i ett kort eller långt perspektiv.

4. Konsekvensbeskrivningar

4.1 Ändring av klubbstadgar samt Skiljande av medlemskap och spelrätt

Lars Granberg föreslår i sin skrivelse, som steg 1, att en kartläggning görs av de klubbar som fortfarande, i sina stadgar, har inskrivet ett samband mellan medlemskap och spelrätt på klubbens egna eller arrenderade bana samt att en ändring sker av SGF:s stadgar avseende krav för medlemskap i SGF.

Vidare föreslår han som steg 2 att FM 1996 ”rekommenderar berörda klubbar att senast 1997 besluta om en ändring av stadgarna från och med 1 januari 2000 avseende klubbens rättigheter och skyldigheter vid medlems utträde ur klubben.”

Vid 1995 års FM beslutades att ändra SGF:s stadgar avseende krav för medlemskap i SGF. Idag finns inget angivet krav på återbetalningstid för de klubbar som finansierat sin anläggning via medlemslån. Det är således fritt fram för en golfklubb att överenskomma med sina medlemmar om en annan ordning vad avser återbetalningstiden än den tidigare bestämmelsen ”senast inom ett år därest medlemmen så begär”.

Redan under 1993, mitt under den värsta "golfkrisen" gjorde SGF en omtolkning och ändrade tillämpningen av bestämmelserna rörande användning av andra finansieringsformer än medlemslån. Denna omtolkning innebar att det var fritt fram för klubbar och andra banägare att finansiera golfanläggningarna med hjälp av aktier, andelar, spelrätter eller andra skövlåtbara dokument så länge medlemskapet i den ideella golfklubben var skilt från innehavet av dokumentet. Denna nyordning hade syftet att föra över ansvaret för återbetalning av insatsen från golfklubben till den enskilde medlemmen för att på det sättet minimera risken för att en klubb skulle kunna hamna i obestånd p g a att för många medlemmar samtidigt lämnade klubben.

Under de senaste tre åren har ett antal, några tiotal, klubbar hamnat i ekonomiska svårigheter beroende å ena sidan på att de varken haft tillräckligt många medlemmar för att finansiera banan eller tillräckligt många för att klara driftkostnaderna och å andra sidan att de hamnat i en situation där den kraftigt ökande konkurrensen i närområdet lett till för många utträden.

Många av dessa klubbar som under 1993-94 befann sig i en obeståndssituation, på gränsen till en konkurs, lyckades, genom att omvandla medlemslån till överlåtbara spelrätter, undvika konkurs.

Denna typ av rekonstruktion betraktas dock, i lagstiftningshänseende, som ett underhandsackord vilket inte går att genomföra med mindre än att i stort sett samtliga, både medlemmar och utträdande, accepterar omvandlingen.

De allra flesta svenska golfklubbar är dock idag mycket välmående såtillvida att de inte löper någon som helst risk att förlora så många medlemmar att de skulle kunna hamna i ekonomiska svårigheter.

För ett mindre antal klubbar är den ekonomiska situationen fortfarande ansträngd vad gäller att få tillräckligt många medlemmar både för finansiering av banbygget och för att klara driftkostnaderna. För dessa klubbar och anläggningsägare kan det vara en bra lösning att som beskrivits ovan "lätta på skuldbördan" genom att exempelvis omvandla befintliga medlemslån till överlåtbara spelrätter.

Emellertid skulle det synas mycket märkligt om Svenska Golf förbundets högsta beslutande organ, Förbundsmötet, skulle rekommendera samtliga golfklubbar att, för att åstadkomma "Öppnare golf", genomföra ackordsuppgörelser med samtliga sina medlemmar, i de flesta fall helt i onödan. Vill man åstadkomma ett öppnare Golf Sverige torde det vara tillräckligt att arbeta för att klubbarna å ena sidan intar en öppnare attityd, och modifierar sina krav vid avgörandet vilka gäster som skall släppas ut på den egna golfbanan, å andra sidan söker finna flexibla medlemsformer vilka tillmötesgår efterfrågan från nya golfare.

Vad beträffar SGF:s agerande i frågan om skiljande av medlemskap och spelrätt i formell juridisk mening finns dock anledning att, för de klubbar som idag kämpar med en kärv

ekonomi och för de som befärrar att de framöver kan hamna i ekonomiska svårigheter, redogöra för de rekonstruktionsalternativ, i akut såväl som i förebyggande syfte, som står till buds.

4.2 Införande av Spelkort - "Golfens körkort" - samt anslutningsformer för A 2.

En person som idag avser att börja spela golf har ett par olika vägar att välja mellan. Det första alternativet är att han/hon direkt går med i en etablerad golfklubb och där skaffar sig den grundutbildning som krävs för att erhålla dagens "körkort"- grönt kort. Det andra alternativet är att besöka en av Sveriges idag över 100 alternativa golfanläggningar för att där pröva på om golf verkligen är så roligt som alla vänner och bekanta säger. Eventuellt leder träningen på den alternativa anläggningen till ett uppspel för att få bekräftelse på att kunskaperna är tillräckliga för att, via en etablerad klubb, kunna få ett grönt kort.

Det första alternativet är för det mesta en chansning, framförallt ekonomiskt i form av erläggande av både årsavgift och kapitalinsats, då personen ifråga sannolikt inte, i detta läge vet vad det innebär att spela golf.

Det andra alternativet känns för de flesta nya, presumtiva golfare avsevärt smakligare då de till en mycket rimlig kostnad kan få pröva på för att utröna om golfen verkligen är något för dem.

Träning och uppspel på en alternativ anläggning ger emellertid idag ingen "rätt" till spel på en golfanläggning som tillhör en etablerad golfklubb. Den nye golfaren hänvisas därför till att antingen fortsätta att spela på de öppna alternativa anläggningar som finns i hans/hennes närhet eller att söka medlemskap i en etablerad klubb.

De alternativa anläggningarna, vilka SGF genom införande av anslutningsformen A 2 vid FM 1990 (Golf Sverige 2000-utredningen), försökte knyta till sig, har hittills inte funnit tillräckligt starka skäl att liera sig med SGF. Dessa anläggningar har i huvudsak varit intresserade av att få tillgång till två "instrument", vilka hittills varit förbehållna SGF:s fullvärdiga medlemsklubbar, nämligen grönt kort och tillgång till greenfeeöverenskommelsen.

Rätten att få information om SGF:s verksamhet, att nyttja SGF:s utbildningsplaner, att erhålla ett mindre antal fria exemplar av tidningen Svensk Golf samt att, om så önskas, kunna teckna spelarförsäkring har inte varit ett tillräckligt incitament. Idag har SGF inte en enda av de över 100 alternativa anläggningarna som A 2-medlem.

Det gröna kortet utgör, förutom ett bevis på att innehavaren har en viss spelstandard (hcp 37-54), även ett medlemskort i innehavarens golfklubb. Visserligen fastslogs vid införandet att hcp 37-54 utgjorde sk klubbhandicap vilket i princip endast gav innehavaren rätt att spela på den egna klubbens bana men denna begränsning har efter hand urholkats så

att "gröna kortare" hälsats välkomna som gäster på de flesta golfbanor runt om i landet dock vanligtvis under vissa begränsade betingelser.

SGF:s f d Utbildningskommitté numera UutbK har under det senaste året arbetat med att hitta alternativ till det gröna kortet. Detta arbete har mynnat ut i ett, bland instruktörerna (PGA) och Utbildningsledarna i distrikten (ULD) mycket väl mottaget förslag till införande av ett "Golfens körkort" i form av ett Spelkort.

Spelkortets innebörd och utformning i detalj presenteras inte här då detta framgår av en särskild utredning.

Ett införande av ett golfens körkort i form av Spelkort innebär att det gröna kortet kan avskaffas.

Spelkortet utgör, enligt UutbK:s förslag, inte något medlemskort i någon golfklubb utan visar endast på att innehavaren genomgått teoretisk och praktisk utbildning i golf i sådan omfattning att personen ifråga utan risk för omgivningen kan släppas ut på en golfbana.

Det finns enligt UutbK:s förslag inga hinder för att utbildning till Spelkort sker på en alternativ anläggning dock förutsätts utfärdandet ske av en "auktoriserad" PGA-instruktör.

Detta innebär att en alternativ anläggning, vilken till sig knutit en godkänd tränare, om SGF så önskar, kan tillåtas utfärda "golfens körkort" till sina besökare.

Vidare innebär en sådan ordning sannolikt att de alternativa anläggningarna får det incitament de önskar för att liera sig med SGF genom anslutning enligt modell A 2.

SGF:s målsättning att skapa ett sammanhållet golfsverige torde därigenom gå att uppfylla.

4.3 Avskaffande av greenfeeöverenskommelsen

Medlemskapet i en golfklubb ger, vilket även beskrivits ovan, den enskilde medlemmen rätt att nyttja sin egen klubbs bana, under förutsättning att han/hon uppfyller klubbens krav för att få spela golf. Dessa krav kan bestå i att ha en tillräcklig spelkompetens samt att ha erlagt erforderliga avgifter och kapitalinsatser.

Någon rättighet att spela på en annan klubbs bana ger dock inte medlemskapet i en golfklubb.

En enskild GK har emellertid alltid varit fri att släppa ut vem helst man önskat på sin bana.

Greenfeeöverenskommelsen är, som också relaterats ovan, en frivillig överenskommelse i form av en av FM 1990 avgiven rekommendation. Denna, av GOLF Sverige accepterade, överenskommelse utgör "grädden på moset" för medlemmarna i svenska golfklubbar så tillvida att den enskilde golfspelaren får, om än i vissa fall begränsad, tillgång till 365 golfbanor istället för en.

Under de senaste åren har greenfeeöverenskommelsen i vissa avseenden ifrågasatts främst då de grundläggande förutsättningarna rörande ömsesidig tillgång till golfanläggning, i form av ungefär lika stort antal medlemmar och likvärdig anläggning, inte uppfyllts. Björklidens GK är i detta sammanhang det mest talande exemplet men även andra klubbar såsom Ekarna, Emmaboda och Gällivare-Malmberget följde under en tid inte av FM angivna grundförutsättningar. Under en period "uteslöts" dessa och ytterligare några klubbar från greenfeegemenskapen. Denna "bojkott" fick dock aldrig full effekt då det visade sig att ett stort antal klubbar inte brydde sig om varifrån gästspelarna kom, så länge de betalade sin greenfee, visade upp en tillräcklig spelstandard och ett nöjaktigt beteende på banan.

Detta faktum har legat till grund för uppfattningen att "greenfeeöverenskommelsen har övervunnit sig själv".

Medlemmarna i SGF:s klubbar, oavsett om klubbarna och dess banor är stora eller små, exklusiva eller enkla, välskötta eller mindre välskötta, attraktiva eller mindre attraktiva, har genom greenfeeöverenskommelsen "lika rätt" att besöka varandras banor.

SGF har, under devisen "Golf åt Alla", de senaste tio åren arbetat intensivt för att stimulera till byggande av enkla och billiga golfanläggningar för att ge nya grupper av människor möjlighet att börja spela golf till en rimlig kostnad. Det har inneburit att många tiotusentals nya golfare, efter att de, hemma på den egna enkla anläggningen, erhållit tillräcklig spelstandard för att utnyttja greenfeeöverenskommelsen börjat "lufta vingarna" som gästspelare på andra, fullstora, attraktiva golfanläggningar runt om i Sverige.

Det är i första hand denna grupp som med stor sannolikhet kommer att drabbas om greenfeeöverenskommelsen helt och hållet avskaffas.

Ett troligt scenario är att Sveriges golfanläggningar kommer att delas upp i ett "A-lag", ett "B-lag" och kanske till och med i ett "C-lag", där medlemmarna i A-lagsklubbarna konstaterar att de inte har något som helst intresse av att besöka en bana som tillhör C-laget, varför de sannolikt inte heller kommer att acceptera att C-lagsmedlemmarna besöker A-lagsklubbarna. Medlemmarna i A-lagsklubbarna har däremot ett starkt intresse av att besöka varandra varför de med säkerhet kommer att träffa avtal om ömsesidigt utbyte i form av nya typer av greenfeeöverenskommelser.

Framtidsutredningens och Lars Granbergs syfte med sina förslag att skilja medlemskap och spelrätt samt avskaffande av greenfeeöverenskommelsen är, såsom de får uppfattas, att bereda icke-medlemmar i golfklubbar möjlighet att spela golf under förutsättning att de har en tillräcklig kunskap för att inte "förstöra" golfbanan de besöker och inte utgör en fara för övriga golfspelare.

Många klubbar kommer säkert att acceptera ett avskaffande av greenfeeöverenskommelsen så länge gästerna, oavsett vilken klubb de kommer ifrån, betalar de besöksavgifter klubbarna fastställt.

Detta förutsätter dock sannolikt att berörda klubbar inte befinner sig i en ekonomisk situation med för få medlemmar som bidrar till finansiering och drift av golfanläggningen.

De gamla, etablerade, attraktiva och redan finansierade klubbarna däremot, kommer troligtvis inte att ha något som helst intresse av att tillåta denna kategori golfspelare på sina banor. Ett stort antal klubbar och distrikt har i sina yttranden över Framtidsutredningens förslag uttryckt en stark oro över en sådan nyordning.

Ett avskaffande av greenfeeöverenskommelsen innebär sannolikt att en motsatt effekt än den önskade erhålles, nämligen ett "Mera slutet GOLF Sverige".

5. Förslag

Med hänvisning till ovanstående föreslås följande:

a. Ändring av klubbstadgar samt skiljande av medlemskap och spelrätt.

- *bibehåll* kravet i SGF:s stadgar att en golfklubb, för att kunna erhålla fullt medlemskap i SGF, skall ha tillgång till en egen eller anvisad golfbana.
- *uppdra* åt SGF:s kansli att redovisa och informera samtliga golfklubbar om de möjligheter som finns vad avser omvandling av medlemslån till någon form av överlåtbara dokument i syfte att minimera risken för en golfklubb, med ett stort antal utträdande, att dräneras på kapital och därigenom hamna i obestånd.

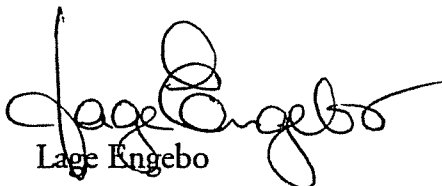
b. Införande av Spelkort - "Golfens körkort" - samt anslutningsformer för A 2.

- *avskaffa* det gröna kortet med dess koppling till hcp-systemet.
- *inför* "golfens körkort" i form av Spelkort i enlighet med UutbK:s förslag.
- *modifiera* anslutningsformerna till SGF i enlighet med förslag till Spelkort så att en A 2-anläggning ges möjlighet att utfärda "golfens körkort".

c. Avskaffande av greenfeeöverenskommelsen.

- *bibehåll* greenfeeöverenskommelsen enligt principen "*Om jag får spela på din bana får du spela på min!*"
- *rekommendera* samtliga medlemsklubbar att, i den omfattning och på de villkor den enskilda klubben finner lämpligt, välkomna gästande golfare vilka innehar "golfens körkort", oavsett om dessa är medlemmar i en av SGF:s medlemsklubbar eller ej.

Danderyd som ovan

Lage Engebo

